

நீனைவு

25

சதம்

குறிஞ்சிப்பண்ணை வெளியீடு - செட்டம்பர் இதழ்

குறைந்த விலை!

சிறந்த வேலை!

பாஸ்போட், அறிமுக அட்டை. திருமணம், பிறந்த
நாள் ஆகியவற்றை சிறந்த முறையில், குறைந்த
விலையில் படம்பிடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

முத்திரை அளவு	ரூபா 2 50
பாஸ்போட் ,,	3 50
அடையாள அட்டை	4 00
போஸ்ட்கார்ட்	4 50
கெபினட்	9 00

விஜயம் செய்யுங்கள்

ஸ்டூடியோ கலா

ரெக்ஸ் கட்டிடம்
பண்டாரவளை.

கண்கவர் படங்களுடன் அழகிய திருமண
ஆல்பம் செய்துகொள்ளவும், பிறந்த தினம்,
பாஸ்போர்ட், அறிமுக அட்டை ஆகிய படங்களுக்கும்
சிறந்த இடம்

சித்ரா ஸ்டூடியோ

அம்புத்தளை.

நவ நாகரீகமான
பிடவைகளுக்கும்,

பாட்டா சப்பாத்து
தீனுசுகளுக்கும்.

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

ஜெயந்தி ஸ்டோர்ஸ்

கொஸ்லாந்தை,
(நகை ஈடு பிடிக்குமிடம்)

வீடுகட்டத் தேவையான
உபகரணங்களுக்கும்

இரும்புச் சாமான்களுக்கும்
சிறந்த இடம்

கொழும்பு ஹாட்வெயர் ஸ்டோர்ஸ்

6. பிரதான வீதி,
கொஸ்லாந்தை.

சிறந்த வேலை! தீரமான படம்பிடிப்பு!!

“உங்கள் உருவத்தை உயிரோவியமாக்குங்கள்”

**பாஸ்போர்ட், பிறந்த நாள்
அறியுதல் அட்டை, தீருமணம்.**

ஆகியவற்றை படம் பிடித்துக்கொள்ள
வருகை தாருங்கள்.

ஸ்ரீ டி யோ லக்ஷ்மி

**96, நெடுந் தெரு,
பண்டாரவளை .**

உங்களுக்குத் தேவையான

**மணிச்சாமான்கள்,
தீரமான யாழ்ப்பாணம் புகையிலை
கூட்டு ஆகியவைகளையும்**

சகாய விலையில் பெற்றுக்கொள்ள நாடுங்கள்

ஸ்ரீலங்கா ஸ்டோர்ஸ்

(பொது வர்த்தகர்கள்)

கொஸ்லாந்தை.

நினைவு

எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி
இருந்ததும் இந் நாடே.

நெஞ்சம் 1. ○ செப்டம்பர் இதழ். ○ நினைவு 2.

இந்த இதழிலிருந்து மலையக நாட்டுப்பாடல்
களை ஆங்காங்கு வெளியிட எண்ணியுள்ளோம்.
இவை மலையகத்தைச் சேர்ந்த முத்த தலைமுறை
யினரிடமிருந்து கேட்டு எழுதப்பட்டவையாகும்.

பழைய தலைமுறையும் அதன் விழித்தோன்
றல்களும் மலையக நாட்டுத் தமிழ்நாட்டுக்குப்
புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந் த வேளையில்
அந்தபழைய நினைவுகளை அவர்களிடமிருந்தே
கேட்டு எழுதி இங்கே மிஞ்சுகின்ற இளைய-புதிய
தலைமுறைக்கும் ரூபகப்படுத்துகின்றோம்.

காடழித்து மேடு திருத்தி கற்பாறைகள்
பிளந்து கொடிய விலங்குகளுக்கும் பயப்படாமல்
இயந்திரம்போல் உழைப்பதில் ஈடுபட்டும் எடுப்பும்
அற்ற தமிழ் தொழிலாளர்கள் இதயங்களில்
கல்வியறிவின்றி “கரடுமுரடாக” இருந்த அவர்
கள் நெஞ்சங்களில் அலைமோதிய மெல்லிய உணர்
ச்சிகள் பாடல்களாக பிரவாகம் எடுத்தன என்றால்
மலையக இலக்கிய வளர்ச்சியின் முதல் பங்கு
அவர்களையே சாரும்.

நாட்டுப் பாடல்களின் எளிய சொற்களும்,
இனிய பதங்களும். குறிப்பாகத் தோட்டங்களிலே
மட்டும் வழங்கி வரும் வார்த்தைகளும் படிப்
போர்க்கு விளங்கக்கூடிய வகையில் அமைந்திருப்
பதால் அவற்றிக்குத் தனிப்பட்ட விவரண உரை
கள் அவசியமில்லை என்று கருதுகின்றோம்.

சாதாரணமும் எழுத்தாளர்களிடமும் ஒருவேண்டுகோள்
தேயுமாட்டாடல்கள் என்றால் தேயிலைத் தோட்டங்களில்
அரும்பியவை மட்டுமல்ல தென்னை, இரப்பர் தோட்டங்களில்
பிறந்தவையும் கோப்பி, கொக்கோ தோட்டங்களில் விளைந்தவை
யும் ஆகும் இப்படியான மலையக பாடல்களை நினைவு இதழுக்கு
அனுப்பவேண்டும் என்று அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

கதைகளில் வரும் பெயர்களும், சம்பவங்களும் கற்பனையே. கட்டுரைகளின்
சுருத்திகள் எழுதிவரைபே சாரும்.

துணிச்சலுடன் இன்றைய மலையக சமுதாய நிலையை பட்ட மரமாக நினைவில் முகப்பு படமாகப் போட்டிருப்பதைக் கண்டு பெருமைப்படுகின்றேன். இப்படி கருத்தாழமிக்க படங்களை நினைவின் முகப்பில் வெளியிடுங்கள், இன்னும் பக்கங்களைக்கூட்டி விலையையும் கூட்டலாம் நினைவு என்றும் நீங்காத நினைவாக நிலைத்திருக்க என் ஆசிகள்.

மல்லிகை சி. குமார்
தலவாக்கொல்லை.

இலைமறை காய்போல் மறைந்திருக்கும் இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்க நினைவு உழைக்க வேண்டும் முதல் இதழ் சிறப்பாக இருக்கின்றது. அது இதுவானால் சிறுகதை நன்றாக இருந்தது.

செல்வி எஸ். நிரஞ்சன
கண்டி.

நினைவு முதல் இதழ் கண்ணுற்றேன். நல்ல முயற்சி. நினைவு எம் தமிழர் நெஞ்சில் நீங்காத நினைவாகத் திகழ என் போன்றோர்களின் ஆதரவு என்றென்றும் உண்டு. பல்லாண்டு வாழ வளர வாழ்த்துகள்.

வி கே. மயில்வாகனம்
பசறை.

மலைநாட்டிலிருந்து இப்படி ஒரு சஞ்சிகை வெளிவருவது காண பெருமைபாக இருக்கின்றது நினைவு குறைந்த அளவு பக்கங்களைக் கொண்டதாயினும் நிறைந்த விடயங்களை உள்ளடக்கியிருக்கின்றது. இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுங்கள். நினைவு வளர வாழ்த்துகள்.

வி. தங்கராஜா
நுவரெலியா

மலைநாட்டுப் பிரமுகர் திரு. நெ.பி. பழனிவேல் நினைவிற்கு ஒரு கடிதம் எழுதி இருந்தார் அது இலக்கிய சிருஷ்டி கர்த்தாக்களுக்கும், அரசியல் வியாபாரிகளுக்கும் ஒரு அறை கூவலாக அமைந்தது. இது மாதிரி கடிதங்கள் நினைவு இதழில் தொடர்ச்சியாக வெளிவர வேண்டும். “தூண்டல்” உருவகக்கதை அ.க. ஜுனேதின் அவர்களின் அழகிய படைப்புகளும் ஒரு அறை கூவலாக அமைந்தது. இது மாதிரி கடிதங்கள் நினைவு இதழில் தொடர்ச்சியாக வெளிவர வேண்டும்.

பி. ராஜ் - கிருஷ்ணன்,
வெளிமடை.

உமது “நினைவு” என்ற புத்தகம் ஒன்று எனக்குக் கிடைத்தது. நான் காசு கொடுத்து வாங்க வில்லை. ஒ சியில் பார்த்தேன். அதையும் தெரிந்துகொள்ளும். தமிழ் சிங்கள ஒற்றுமையை வளர்ப்பதாக நினைத்துக்கொண்டு இந்தியாவை தாக்கி எழுதி இருந்தீர் நீர் மட்டும் சமாதானம், ஒற்றுமை என்று கூறிக்கொண்டிருந்தால் போதுமா?

செல்வி, தமிழ்மகள்
கொழும்பு

இளைஞர் பகுதியில் இளம் எழுத்தாளர்களுக்காக சிறுகதை, கவிதை போட்டிகள் நடத்தினால் என்ன? என்போன்றோர்கள் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்பார்கள் நினைவு புதிய அம்சங்களுடன் வெளிவர வேண்டும் என் ஆதரவு என்றும் நினைவிற்கு உண்டு

க. திருச்செல்வன்
கொழும்பு

நினைவு முதலாழ் இதழ் அட்டை படம் மிகவும் அழகாக இருந்தது. விடயங்களும் சிறப்பாக அமைந்திருந்தன. நல்ல முயற்சிக்கு என்றும் எங்கள் ஆதரவு உண்டு.

கா- பூங்குமரன்
பண்டாரவளை.

மொட்டவழிந்த மல்லிகை போல் புதுமணம் பரப்பிக் குறிஞ்சிப்பண்ணையின் குழந்தையாக, “நினைவு” பிறந்து விட்டது. பிறந்துவிட்ட குழந்தை பாதையை விட்டு பிறழ்ந்து விடுமா?

தூல்கொண்ட தாயின் துயரறியாக் கற்பனைகள் எல்லாம் உடல்தளரக் குழந்தையை உலகிற்களரிக்கும் உச்சகட்டத்தில் உருமாறி வேதனையாக மிஞ்சும். என்றாலும் துள்ளித்திரியவொரு பிள்ளையைக் கண்டபின் துயராவது; ஒன்றாவது. மீண்டும் துளிக்கின்ற கனவுகள் தாம் குறிஞ்சிப்பண்ணை கண்டுவந்த கனவுகள். நினைவினிலே பொறிக்கப்படுமா ?

கதைகளும் கவிதைகளும் எந்தப் போக்கிற்கும் இழு படாதச் சொந்தச் சரக்குகளே. என்றாலும் நினைவும் ஏனைய மலையக ஏடுகளை போன்றுதான் இருக்கின்றதா ?

பாராட்டு முறையிலா (APPRECIATIVE) அல்லது பகுப்பு முறையிலா [ANALYTICAL] திறனாய்வு. அதெல்லாம் போகட்டும்!

ஏமாற்றப்பட்டு அதலபாதாளத்தில் தள்ளப்பட்ட ஒரு இனத்தின் ஒதுக்கப்பட்ட உணர்ச்சிகளின் சிலிர்ப்பு காட்டாற்று வெள்ளமாகப் பொங்கிப் பீறிட்டு வருவதை மலையகத்தில் தோன்றுகின்ற ஏடுகளெல்லாம் நிதர்சனமாகக் காட்டி வருகின்றன. கூடாத வொன்றல்ல இது. அல்லது அதைக்காட்ட கூடாதவர்களே என்பதும் அல்ல.

ஈழத்தை பொருத்தமட்டில் “பிரதேச மணம்”, வளர வேண்டிய ஏடுகளையெல்லாம் மறையச் செய்கின்றதா? விடை காண்பது இலேசல்ல!

மனித சமுதாயத்திற்கு பொதுவான தன்மைகள் இருக்கத்தானே செய்கின்றன. வாழ்ந்த மக்கள், வாழுகின்ற-வாழப் போகின்ற மக்களென முப்பிரிவினரையும் மையமாகக் கொண்டு அவர்தம் இயல்பு, உணர்ச்சி, பண்பு, இன்பம், துன்பம் என்பவற்றை அடியாகக் கொண்டு படைக்கப்படும் இலக்கியம் சாகாத ஒன்றுதான்!

“தேசிய இலக்கிய வாசகர்கள் உருவாக வேண்டுமென்று நம்மவர்கள் உறுதி கொள்வார்களேயானால் இம்முயற்சியில்

வெற்றி காணலாம்” நினைவின் தலையங்கம் இப்படிச் கூறுகின்றது.

நம்மவர்கள் உறுதிகொள்வதற்குத் தடையாக இருப்பது தான் என்ன?

குப்பைகள்... இலக்கியக் குப்பைகள்! இலக்கியம் என்ற பெயரால் இறக்குமதியாகும் குப்பைகள்.

இலக்கியம் சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியாக இருப்பதை விட ஒரு நிழற்படமாக இருந்தால் அதன் தன்மை நிரந்தரமானதாயிருக்கும். நடந்த நிகழ்ச்சிக்கு மாற்ற முடியாத சாட்சியாகவும் அதற்குப் பின்னணியாக அமைந்ததைத் தெளிவாகக் காட்டுவனவாகவும் அமைகின்ற இலக்கியத்தை விட்டு நுனிப்புல் மேய்கின்ற வாசகனை உருவாக்கும் குப்பைகள் இங்கு வந்து குவியும் வரை ஈழத்து ஏடுகளுக்கு ஏகப்பெரு முச்சு ஒன்றுதான் சாசுவதம்

இலட்சியத்துக்காக ஏடுகளை வெளியிடாமலே இருந்து விடுவதா? முக்கியமான இந்த ஜீவமரணப் போராட்டத்தில் சிக்கித்தவிக்கும் எம்மவர்களிடமிருந்து எதனை எதிர்பார்க்கலாம்.

பிரதேச இலக்கியத்தையா அல்லது தேசிய இலக்கியத்தையா?

இவற்றை எதிர்பார்த்து ஏமாந்த ஈழத்து உண்மை வாசகனின் நிலை என்ன?

ஏதாயினும் வழிதென்படுகிறதா? ஆமாம் ஒரே வழி!

ஈழத்து இலக்கிய முயற்சிகள் அத்தனைக்கும் கண்முடித் தனமான ஆதரவை அவன் வழங்க வேண்டும்.

பிறகு-வாசகன் துணிந்தால் அவன் பசிக்கு வாரித்தரத் தெரியாதா இந்த ஏடுகளுக்கு.

ஆதரவு! இதுமட்டும் இருந்தால் பிறகு “நினைவு” மட்டும் விதிவிலக்காகுமா.

குமார. இராமநாதன்

சிருஷ்டி

சா. ஜீவன்

இளம் சைத்திரிகன் சித்திரசாலை யில் ஓவியம் வரைவதில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றான்.

அவன் தீட்டியசித்திரங்கள் வர்ணக் குழைவால் எழில் பெற்று விளங்குகின்றன அவன் தூரிகையைத் திரைச்சீலை யில் விளையாடவிடும் லாவகமே தனி.

சித்திரத்தின் தோற்றங்கள் பிரத்தியட்சமாகக் காட்சிதரும் தோற்றம் மெய் மறக்கச் செய்கின்றது.

ஒரு நாள்

சைத்திரிகன் தூரிகையால் வர்ணத்தைக் குழைத்துப் பூசிக் கொண்டிருக்கின்றான்

சிறுமொழி பிரம்மா பிரசன்னமாகி சைத்திரிகனிடம் “இளம் கலைஞனே” பிரயோசனமில்லாத ஒன்றில் உன் மனதைத் தலைக்கச் செய்து கால ஓட்டத்தில் எதிர் நிற்கமுடியாதபடைப்புகளில் காலத்தைவிரயம் செய்து சிருஷ்டித் தொழிலில் ஏன் பிரயத்தனப்படுகிறாய்” வினாத்தொடுத்து விடை நோக்கி நோட்டமிடுகின்றார்

சைத்திரிகன் தூரிகையை வர்ணக் குவலையில் இட்டு “தேவ என்கலை கால ஓட்டத்தில் அழிந்து பட்டக்கூடியதா? இல்லை... இல்லை... நான் கலைஞன்-சிருஷ்டி கர்த்தா. நான் படைப்பவை என் புகழ் பாடும். காலத்தை வெல்லும் சக்தி படைத்தது இறைவனது படைப்பில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை வார்த்தைகளை உதிர்த்துக் கின்றேன்.

பிரம்மன் மெல்ல நகைத்து “என் படைப்பில் உனக்கு நம்பிக்கை இல்லையா என்னால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஆகிருநி நீ நீயே என்னை நிந்திக்கின்றாயா” அகந்தை யுடன் வெறித்து நோக்குகின்றார்

சைத்திரிகன் வினயமாக “மன்னிக்க வேண்டும் கர்த்தாவே நீ சிருஷ்டித்த என் உருவம் பொய்யானது- அநித்தியமானது பொய்யான நான் சிருஷ்டிப்பவையே மெய்யானது - நித்தியமானது” உண்மையை விளம்புகின்றான்

இறைவன் ஆத்திரத்தோடு ‘இல்லை நானே சிருஷ்டி கர்த்தா என்படைப்பை நீ பிரதி பண்ணுகின்றாய்’ என் சிருஷ்டிக்கு நிகர் எதுவுமே இல்லை” இதுதான் நான் படைக்கும் செளந்தரியமங்கையோடு உன் சிருஷ்டித்திறனை காட்டு” இதுமாப்புடன் கரங்களை உயர்த்த பரிதி, மதி, ஒளி, மின்னல் எல்லாம் வெல்லும் வடிவுபடைத்த மங்கை ஒருத்தி தோன்றுகின்றாள்.

சைத்திரிகன் அமைதியாக தூரிகையை எடுத்து வர்ணத்தில் குழைத்து மதியை வதனமாய், முகிலைக் குழலாய் ஒளியைக் கண்களாய், மலையைத் தனங்களாய், மின்னலை இடையாகத் தேக்கி யெளவன மங்கை ஒருத்தியை சித்திரிக்கின்றான்.

கால் தூற்றாண்டுகள் கரை புரண்டோடுகின்றன, பிரம்மா சைத்திரிகனைச் சந்திக்கின்றான்

வெள்ளிக்கதிராக நரைத்த முடியுடன் மூக்குக் கண்ணாடி யணிந்து

கொண்டு, ஓவியம் வரைவதில் கவனத்
தைச் செலுத்துகிறான் சைத்திரிகன்

இறைவன் மருங்கில் நிற்பது கூட
அவனுக்கு நினைவில்லை பிரம்மாமெனுவாக
அழைக்கிறார் 'சைத்திரிகா' எங்கே நான்
சிருஷ்டித்த அந்த மங்கையை வரச்
சொல்"

சைத்திரிகன் குஞ்சிரிப்புடன் இரு
ம்பி மங்கையை அழைக்கிறான்

அன்று எழிலிருவாக இறைவன்
படைத்த அந்த மங்கை, உருக்குழைந்து
விகாரமாய் கால ஓட்டத்திற்கு ஈடு
கொடுக்க முடியாமல் கூனிக்குறுகி வரு
கிறான், இறைவனது மனம் குமைகிறது.

"நான் சிருஷ்டித்த இளங்கன்னியா
இவள்" வியந்து சைத்திரிகனை நோக்கு
கிறார்.

இரைச்சலையால் முடிவைத்திருந்த
அழகோவியத்தைத் திரை நீக்குகின்றான்.

ஓவியன் தீட்டிய மங்கை தெய்வச்
சிலையாக-என்றும் பதினாறாக லாவன்யத்
துடனிருக்கிறான்.

"மனிதனே சிறந்த சிருஷ்டி கர்த்தா
இறைவன் முணு முணுத்தவாறு மெல்ல
நழுவுகிறார்

சைத்திரிகன் சிருஷ்டியில் மூழ்கி
னான்.

கணக்கன் கணக்கென்று
கணக்கனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு
கணக்கெழுதும் நேரமெல்லாம்
வெளக்கெடுக்கச் சொல்லுராண்டி
வெளக்கெரியும் நேரம்மெல்லாம்
வினாக்கிப் போகுதடி
வெளக்கோடு சேர்ந்துநானும்
வெந்து மடியிரேண்டடி

கூடைமேலே கூடைபோட்டு கொஞ்சிவினை யாடாதிடி.
கோபிப்பார் கங்காணியார் ஏலேலக் குயிலே — விரட்டிக்
கூடிடுவார் கணக்கப்பிள்ளை ஏலேலக் குயிலே
ஒப்புடனே வேலைசெய்தால் ஒருவர் தயவுமில்லே
தப்பிதமா வேலைசெய்தால் ஏலேலக் குயிலே — சின்னத்துரை
தந்திடுவார் பத்துச்சீட்டை ஏலேலக் குயிலே.

இதயத்தில் இருந்து எழுந்த ஏதோ ஒரு
உணர்ச்சி முகமெல்லாம் சிலக்க.....
தலையைக் குளிந்து கொண்டவள்
நிமிர்ந்து.....

ஒளி பிறந்தது

எஸ். ஐயாத்துரை

சேகரின் விடும் கனகத்தின் விடும் எதி
ரும், புதிருமாகத்தான் அமைந்திருந்தது
இரு விட்டிற்கும் இடையில் பக்கத்தில்
உள்ள வயலின் வாலாக ஒரு பகுதி
நீண்டு கிடந்தாலும் ஒருவர் விட்டு முற்
றத்தில் இருந்து எதிர்விட்டின் முற்றத்
தில் நிற்பவரை உரத்து அழைத்து
விடலாம்

கனகமும். சேகரும் ஒரே பள்ளி
யில் படித்தவர்கள் தான் ஆனால் கனகம்
முதல் முறையாக எஸ்-எஸ்-சி-பரீட்சை
எழுதியபோது சேகர் மூன்றாவது முறை
யாக எழுதினான்

'ரிசால்டு' வந்தது அவளுடைய
கிறமை எடுத்த எடுப்பிலேயே சித்தி
யடைந்துவிட்டாள் மாணவர்களின்
பாஷையில் கூறினால் "அதிஷ்டம்"
என்றுதான் கூறவேண்டும்

சேகரின் மனமும் திருப்தியடைந்
தது மூன்று முறை முயற்சிக்குப்பின்
வெற்றிகண்டு மகிழ்ந்தான்

பள்ளி படலம் முடிந்து, வேலை
தேடும்படலம் ஆரம்பித்தது எங்கெங்கோ
ஒடினான் பல பட்டதாரிகளையே எட்டிப்
பார்க்க மறுக்கும் அதிர்ஷ்ட தேவதை
அவனை மட்டுமே அவ்வளவு விரைவில்
அணைத்துக்கொள்வாளா?

அலைந்து திரிந்தவன் மனவேதனை
போடு விட்டில் அமர்ந்து விட்டான்.
அப்பொழுதுதான் ஒரு நாள் அந்த வய
லுக்குச் சொந்தக்காரரான ஆரியதாசு

"தம்பி ஒங்க விட்டுப்பக்கம் வார
இந்த வயல் துண்டுக்கு தண்ணி எடுக்
கிறது கஷ்டமா இருக்கு விளைச்சலும்
சரியில்லை அதனால் அத சும்மாதான்
போடபோறது அதில் நீங்க எது சரி
செய்யுறதுன்னு செய்யுங்க" என்று

சேகரும், மனிதர்களின் உதவி
தான் கிட்டவில்லை மண்ணையாவது
கிளரிப் பார்ப்போம் என்ற மனத்துணி
வோடு. தோளில் ஒரு மண் வெட்டி
யோடும் கையிலொரு (முள்) மணிகிளி
யோடும், அந்த வயற்பரப்பை மரக்கறி
தோட்டமாக்கும் முயற்சியில் இறங்கினான்

காலமும் கணவேகமாக ஓடிக்
கொண்டிருந்தது இப்பொழுதெல்லாம்
கனகம் பழைய கனகமல்ல, பொன்
னணி பூணை நவமணி ஒளி இலங்கும்
பொற் பாவையாகத் தோன்றினான்.

சேகர் தோட்டத்தில் வேலை
செய்ய ஆரம்பித்த பின்பு கனகம் அடிக்
கடி தன் விட்டு முற்றத்தில் நின்று
அவர்களின் கண்கள் ஒன்றை ஒன்று
சந்தித்தப்போது, முகையிவிழா இள
நகையொன்று இதழோரத்தில் இழை
யோடி மறைந்தது சில நாட்கள் செல்ல
அவை, முத்தொழியாகப் பரிணமித்தப்
போது அதில் அவன் பித்தாகினான்
அவளுடைய ஒவ்வொரு அங்க
அசைவும் அவளை எங்கோ ஒர் உலகிற்கு
அழைத்து சென்றது அவளுடைய கரு
விழிகள் கூறியகாவிய மொழிகள், அவ
னுடலை அணுஅணுவாய்துளைத்துச்
சென்று எண்ணத்திலேவண்ண ஓவியம்
வரைந்தது

அவளுக்காகவே ஒவ்வொரு நிமிடத்தையும் தோட்டத்தில் செலவிட்டான் சேகர், தோட்டமும் செழித்தது அவன் வேறு வேலைகள் தேட முயலவில்லை அவனுடைய உடலுழைப்பு வாழ்க்கைக்கு அதிகமான வருவாய் தந்தது கண்டு பூரித்தான் அத்தோடு கனகத்தைக் காணாமல் ஒரு நாளைக்கூட அவனால் கழிக்க முடியாது என்று உள் மனம் கூறியது

தோட்டத்தில் ஏதோ செய்து கொண்டு நிற்கிறான் சில துணிகளைக் கழுவிக்கொண்டு வந்த கனகம், வீட்டு வாசலில் நின்ற “ரவி... ரவி...” என்று தன் அண்ணன் மகனைக் கூப்பிடுகிறான் தோட்டத்தில் நின்ற சேகர் திரும்பி பார்க்கிறான் அவனும் அவனைப் பார்த்துக்கொண்டே... அவளுக்கு முன் ஒருவாளியிலிருந்து லேஸ் கலக்கிய நீரில் கையிலிருந்த துணியைத் தோய்த்து, எடுத்தவன், தலையை ஒரு பக்கம் லேசாகச் சாய்த்து வான் போன்ற கண்களைக் சொருக விழக்கிறான்

அதன் எதிரொளி இதழிடை பளபளக்க மாந்தளிர் கரத்தால் துணியை மட்டுமா பிழிந்தான் ! அவனின் உடலையும், உள்ளத்தையுமே இணைத்துப் பிரிந்தவளின் இதயத்திலிருந்து எழுந்த ஏதோ ஒரு உணர்ச்சி முகமெல்லாம் சிவந்தொளிக்கிறது

தலையைக் குனிந்து கொண்டவள் நிமிர்ந்து துணியை உதறுகிறாள்

பிரக்ஞையற்று நின்றவன் தன்னை யாரும் பார்த்து விட்டார்களோ என்ற உணர்வு பெற்று சுற்றும் முற்றும் பார்க்கிறான் ஒருவரையும் காணவில்லை

துணியை உதறிவிரித்துப் போட்டவன் இருகைகளாலும் கொடியைப் பிடித்துக் கொண்டு அவனைப்பார்த்தான் அவனும் லேளியோரத்தில் நின்ற கொய்யா மரத்தின் வரதொன்றைப் பிடித்துக்கொண்டு அவளைப்பார்த்தான், அப்பொழுது கண்கள் மட்டுமின்றி, அவனுடைய செம்பஞ்சு விரல்களும் ஒலி இல்லா மொழி பேசியது அவனோடு இணைந்த அவனுடைய கைகளும், விழிகளும் கூட அதே கதையைப் பேசின,

இவைகள் ஒரு நாள் இரண்டு நாட்கள் மட்டுமா? ஒவ்வொரு நாளும் அவர்களுக்கிடையில் வாய்ச் சொல் இன்றியே வளர்ந்து காவுயமாகிக் கொண்டிருந்தது

முதல்நாளும் அவன் முள்ளால் மண்ணைக் கிளரிக் கொண்டிருந்தபோது “அண்ணேவ... அண்ணேவ...” அவன் எப்பொழுதும் கேட்கும் குரல் தான் திரும்பிப் பார்த்தான் சேகர், கனகம் தான் ரவியைத் தூக்கிவைத்துக்கொண்டு நின்றான். அவள் கூப்பிடச் சொன்னால் கூப்பிடுவான்; கைகாட்டச் சொன்னால் கைகாட்டுவான் ரவி

சேகர் திரும்பிப் பார்த்தபோது அவளின் காந்தக்கரத்தில் வைத்திருந்த பாதி சீத்தாப் பழத்தைக் காட்டி கையை நீட்டினான். ரவி “அண்ணேவ பழம் பழம்” என்று தன் பிஞ்சுக்குரலால் கூற, சேகரும் கொண்டு வருமபடி சைகை செய்தான் கனகம் தன் கையிலிருந்த பழத்தை இதழோரம் சேர்த்து அவனுக்கு காட்டுவதும், நீட்டுவதுமாக சேட்டை செய்தபோது அது தவறி கீழே விழுந்து விட்டது, அவளுக்கு ஒரு சொக்... ! அடித்ததைப்போல் அவளைப்பார்த்தான் அவன் ‘போச்சா’ என்று மனதுக்குள் கூறிச்சொரித்தான்

அப்பொழுது அவன் கொல்லும் புன்னகையொன்றை உதிர்த்து, ரவியின் கன்னத்தோடு தன் கன்னத்தையும் சேர்த்து இறுகத் தழுவிச் செயல், அவன் உள்ளத்தை ஊடுருவிச்செல்ல தன் கிழுதடை கடித்தவன் விட்ட கெட்டுயிர்ப் போடுகையில் இருந்த முன் மண்ணைத் துளைத்துக்கொண்டு பதிந்தது

இத்தனைக்கும் அவளுடன் ஒரு வார்த்தை பேசியோ, ஆசைக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியோ, அறியாதவனுக்கு இன்று கடிதம் எழுத வேண்டிய கட்டாய நிலை வந்து விட்டது

கனகத்தின் விட்டில் எப்பொழுதுமே விருந்துக்கு குறைவே இல்லை யார் யாரோ வந்து போவார்கள். அதனால் அவர்களைப் பற்றியெல்லாம் அந்நேரம் சேகர் விழைவதில்லை, ஆனால் தோட்டத்திற்கு தெளிப்பதற்காக கடைக்குச்

சென்று கிருமிநாசினி வாங்கிக்கொண்டு வந்து வீடு நுழைந்தவனின் காதில்விழுந்த செய்தி...

அவன் உள்ளம் புயல் காற்றில் சிக்கிய தோணியைப் போல் தடுமாறிப்பது விட்டிற்குள் சென்றவன் கையிலிருந்த போத்தலை மேசைமீது வைத்துவிட்டு பேப்பரையும், பேனாவையும் எடுத்தான் கடிதத்தை எப்படி ஆரம்பிப்பதென்றே புரியவில்லை ஒரு வாறு எழுதினான்

“என்னுயிர் கனகம்! உங்களுக்கு இன்னும் ஒருவாரத்தில் பதிவுத் திருமணம் நடக்கப்போகிறதா? கனகம் அதன் வாழ்வும், தாழ்வும் உங்களின் முடிவே இதற்குமேல் என்னால் ஒன்றும் எழுத முடியவில்லை” என்று எழுதிய கடிதத்தை கனகத்திற்கு அனுப்பிவிட்டு சிலையாக அமர்ந்து விட்டான்

அவன் சிந்தனை சிறகடித்துப் பறந்து கொண்டிருந்தது சிலமணி நேரத்தில் ‘புஷ்பா’ ஒரு கடிதத்தைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தாள் அவசர அவசரமாக விரித்தான் அது அவன் எழுதிய கடிதத்தின் அதில்தான் அவளுடைய எழுதியிருந்தான்

கடிதத்தை வாசித்தவனுக்கு தலை சுழன்றது அந்தரத்திலே எரியப்பட்டவன் போல தன்நிலை மறந்தவன் சிறிது சிறிதாக உணர்வுபெற்றான் கையில் கசக்கிப்பிடித்திருந்த கடிதத்தை ஒழுங்கு படுத்தி மீண்டும் வாசித்தான்

அன்பின்! சேகர் மன்னிக்கவும் அவளின் ஆரம்பமே அவளை திடுக்கிடவைத்தது தோடர்ந்து நோக்கினான்

“நீங்கள் அன்புள்ளவர் நல்ல பண்புள்ளவர் உழைக்கும் திறன் உள்ளவர் உழைப்பால் உயர்ந்துகொண்டிருப்பவர் அதற்காக என் வாழ்த்துக்கள் ஆனால் நான் ஒரு உத்தியோகத்தரின் மனைவி யாகவேண்டுமென்று ஆசைபடுகிறேன் ஆகவே மீண்டும் ஒருமுறை கேட்டுக் கொள்(ல்)கிறேன் மன்னிக்கவும்” என்று முடித்திருந்தாள்

அதைத் திரும்பத் திரும்ப வாசித்தவன் அவளுடைய ஒவ்வொரு செயல்களையும் உன்னிப் பார்த்து அந்த செயல்களுக்கெல்லாம் என்னபெயர்? என்ன பெயர்? என்று சிரித்தான் புரியவில்லை அவன் கண்முன் கிருமிநாசினி போத்தல்தான் தெரிந்தது. சிறிது நேரம் கண்களை முடியவன் உள்ளத்தில் ஓர் ஒளி பிறந்தது

உத்தியோகம் புருஷ ஸ்சணம்தான் அதிலிருந்து தவறிவிட்டால் அவலட்சணமாகி விடுவே இப்படி கனகத்தைப் போன்றவர்கள் உத்தியோகத்தரையே தேடி இவர்களுக்காகப் படித்தவர்களுக்கெல்லாம் உத்தியோகம் தேடி அலைந்து கொண்டிருந்தால்... நாளை... நாடும் நாமும்... ?

கையிலிருந்த கடிதத்தை துண்டித்துண்டாய் கிழித்துக் கொண்டு எழுந்தவன் அடுப்பில் கிடந்த தனலில் போட்டான் அத்துடன் கனகத்தின் அந்தப் பெயர் தெரியாத செயலின் நினைவுகளும் உள்ளக் கனலில் எரிந்து சாமப்லாகியது சலனமற்ற அவன் இதயத்தில் குளிர் மையான ஒளி பிறந்தது

வெகுவிரைவில் எதிர்பாராங்கள் பசறைமாநகரில்

பண்டாரவளை ஸ்ரீலங்கா ஆர்ட் புரடக்ஷன் அளிக்கும் பல சினிமா நடிகர், நடிகையர் நடிக்வும்

கே. வி. எஸ். மணியத்தின்

“தீட்டிய வைரம்”

[சமூக நாடகம்]

சற்றே விழித்தெழும் காணையரே!!

பசறையூர் - க - கிருஷ்ண

சங்கு ஒலிக்குது காணையிலே!
சற்றே விழித்தெழும் காணையரே!!

வாய்ப்பூட்டுப் போட்டெம்மை வாட்டுகின்றார் - வாழும்
வழிமாற்றிப் பள்ளத்தில் தள்ளுகின்றார்
நாய்போன்று காணையில் கலைத்துவிட்டு - மாலை
நான்குசுவர் பட்டியில் டைக்கின்றாரே
ஆய்ந்ததும் துவழ்கின்ற தேயிலையாய் - எம்மை
அன்றாடம் பிழிகின்ற நிலையமாற்ற, நீ
ஓய்வின்றி உழைத்திடு உரிமைக்காக - அந்த
ஒன்றேனும் நன்றதாய் செய்வாயென்றே

சங்கு ஒலிக்குது காணையிலே!
சற்றே விழித்தெழும் காணையரே!!

காட்டை அழிப்பதில் வெற்றிகண்டோம் - கொட்டும்
கடும்பனி புயலையும் எதிர்த்து நின்றோம், அதுபோல்
ஆட்டிப் படைப்பதில் வெற்றிக்கண்டு - எம்மை
அணுஅணு வாகப் பிரித்துவைத்த
ஏட்டுச் சுரக்காய்[கள்] கட்சிகளை - கிள்ளி
எரிகின்ற சிதையினில் பொசுக்கித்தள்ள
திட்டிட வேண்டுமோர் திட்டந்தனை ஒன்றாய்த்
திசண்டிடுவோ மின்றே நாமுள்ளன

சங்கு ஒலிக்குது காணையிலே!
சற்றே விழித்தெழும் காணையரே!!

தேயிலைத் தூருக்குள் மாடசாமி - வீட்டுத்
திண்ணையிலே அம்மை மாரியாயி
கோயிலுக்கோ இங்கு பஞ்சமில்லை - நாமோ
குடியிருக்க நல்ல வீடுஇல்லை
கோயில் கட்டியது போதுமடா - தினம்
கோணங்கி பார்த்தது போதுமடா, மனிதப்
பேயின் கொடுமைதனைப் போக்கி - மலையகத்தை,
பேணிடை புதுப்பாடை யிலென்றே

சங்கு ஒலிக்குது காணையிலே!
சற்றே விழித்தெழும் காணையரே!!

பசறையில் ஒரு திரைப்படம்

இலங்கையில் இதுவரை காலமும் வெளிவந்த திரைப் படங்களில் மலையக மக்களின் அடித்தள வாழ்க்கை அமைப்பை தத்ருபமாக யாரும் எடுத்துக் காட்டவில்லை. இந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்ய; முழுக்க முழுக்க தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை மையமாக வைத்து, திறமையான மலையகக் கலைஞர்களைக்கொண்டு ஒரு திரைப்படத்தை ஊவா மாகாணத்தில் அதுவும் பசறையில் தயாரிக்கும் விஷப்பரீட்சையில் இறங்கியுள்ளார்; ஆர்வமும், துடிப்பும், நீண்ட அநுபவமும் கொண்ட இளைஞர் பி. அருள்ராஜ்

1963 ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் எம்.என்.எம். புரடெக் சன் மூலம் திரையுலகில் புகுந்த இவர் பல சிங்களப் படங்களுக்கு உதவி இயக்குநராக கடமையாற்றியுள்ளார். சினிமாத் துறையில் ஈடுபட்ட இந்த ஏழு வருடகாலத்தில் தான் ஒரு இந்தியன் என்ற காரணத்தால் தனது முயற்சி, ஆர்வம் பாழ் படுத்தப்பட்டு இலேமறை காய் போன்ற நிலைமை உருவானதை மனம் நொந்து கூறுகின்றார்.

இவர் தனது முழுமுயற்சியுடன் உருவாக்கிய 'சித்த எத்தினம்' என்ற சிங்களப் படம் பொருளாதார நெருக்கடியால் இதுவரை சுமார் 10000 அடிகள் சுடப்பட்டு முடிவடையாமலேயே இருக்கின்றது.

இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு தங்களது உடலையும், உயிரையும் தியாகம் செய்த மலையக மக்களுக்கு கலை-இலக்கியத்தில் முன்னேற வழியில்லையா? மலையகக்கலைஞர்களுக்குத் திரையுலகில் சந்தர்ப்பமே இல்லையா? என்ற கேள்விகளின் பதிலாக உருவானதே "ஆக்ரா முவிஸ்" என்று பெருமை யுடன் கூறும் திரு அருள்ராஜ்; தான் பிறந்து வளர்ந்த தோட்டத்தின் பெயரையே தனது பட நிருவனத்திற்கும் சூட்டியுள்ளார்.

மலையக கலைஞர்களின் திறமையையும், ஆதரவையும் நம்பிக்கையாகக் கொண்டு; பசறை சந்திரா தியேட்டரின் மனேஜர் ஜனாப். ஏ.கே.ஏ. முமின் கான், பிரபல வர்த்தகர் ஜனாப் எம்.டி.எம். காலிட் ஆகிய இருவரின் ஒத்துழைப்புடன் முதல் படத்திற்கான ஆக்கவேலையில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

“ஆக்ரா மூவிஸ்” புரடெக்சன் நம்பர் 1. க்கான நடிகர் தேர்வு முடியும் தருவாயில் உள்ளது. நடிகர் தேர்வு மிகவும் கடினமான போதிலும், இப்படியான தேர்வு மூலம் திறமையான நடிகர்களை தெரிந்து எடுக்க வாய்ப்பு இருக்கின்றது.

முதல் படத்தில் சம்பந்தப்பட்டுள்ள தயாரிப்பாளர் நம்பிக்கையுள்ளவர் என்பதையும், சினிமாத்துறையில் அநுபவமுள்ள இயக்குநர் என்பதையும் மனதில் கொண்டு “ஆக்ரா மூவிஸ்” ஒரு ஏமாற்றுப்படக் கம்பெனி அல்ல என்பதை மனப்பூர்வமாக நம்பலாம்.

இலங்கையில் ஒரு தமிழ்ப்படத்தை தயாரித்து வெற்றிகாண்பதென்பது முடியாத காரியம் என்று பலர் திடமாக நம்பும் இந்த வேளையில், துணிந்து ஒரு தமிழ்ப்படத்தை அதுவும் முழுக்க மலையக மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சனையை படமாக்க முனைந்துள்ளது காண நாம் பெருமைப்படுகின்றோம்.

திரு. பி. எஸ். அருள்ராஜ் அவர்களின் இந்த முயற்சி வெற்றியடைய வாழ்த்துகின்றோம்.

தமிழ் பத்திரிகைகளுக்கு

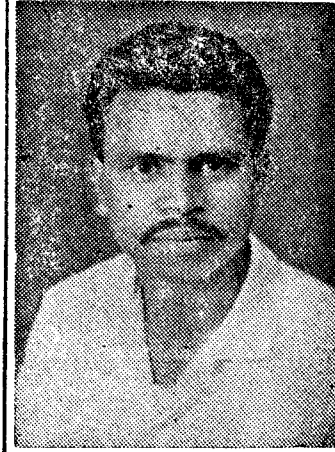
வீரகேசரி
மித்திரன்
கல்கி
ஆனந்த விகடன்
குமுதம்
கல்கண்டு
கலைமகள்

எஸ். எஸ். ஏ. எஸ்.

கொல்லந்த .

கவிஞர் குமரன்

தரும்

தானம்

தெருவெல்லாம் சுற்றுகிறான் வயிற்றுப் பாட்டைத்
திர்க்கின்ற நினைப்பின்றி நடந்தே மீண்டும்
வருகிறான் சத்திரத்தின் வாயி லுக்கே
வந்தவனைப் பார்க்கின்றான் திண்ணை யோரம்
பெருமூச்சு விட்டபடி படுத்த திருந்த
பெரியண்ணன் தன் மகளைப் பார்த்து விட்டுத்
திருப்புகிறான் தன்தலையை மகள்செவ் வந்தி
திண்ணையிலே படிக்கட்டில் அமர்ந்து விட்டான்

குழிவிழுந்த வெளிகண்கள் பரட்டைத் தலை
கூன்விழுந்த உடல்லுமடிக் கூடு எந்தப்
பழிவிழுந்த பாவமதோ வறுமைக் கோலம்
பட்டிருந்த பெரியண்ணன் மகளைப் பார்த்தான்
விழி மீன்கள் துயரத்தால் துடிக்கக் கூந்தல்
மேகம்போல் அலைந்திருக்க அழகு முகமும்
வழிகின்ற வியர்வையிலே ஏழ்மை தந்த
வாட்டத்தில் செவ்வந்தி பருவக் கோலம்

படியினிலே சாய்ந்திருந்து தன் சுருக்குப்
பையெடுத்து உதறினாங் கொன்று மில்லை
மடியினிலே கைவைத்துத் தேடிப் பார்த்து
வயிற்றோடு செருகிவைத்த சேலை முனையில்
முடிந்திருக்கும் சில்லறையை அவிழ்த்துக் கொட்டி
முணுமுணுத்து எண்ணினாள் காசுகளிலே
படிந்திருக்கும் தூசுகளைத் தட்டித் தட்டிப்
பார்த்தெண்ணித் தொன்னூறு காசு என்னுள்

“தொன்னாறு கா” சென்று சொன்னவுடன் தான்
 “சுள்” ளென்று செவ்வந்தி நெஞ்சில் அப்பன்
 என்னுணன் காச்சலிலே என்ற எண்ணம்
 இடியாகத் தாக்கியது உடனே கையால்
 தன்னப்பன் உடல்தொட்டுப் பார்த்தான் மேனி
 தணலாகக் காய்கின்ற நெருப்புக் காச்சல்
 “என்னப்பா சுரம்இன்று அதிக மாக
 இருக்கிறதே” என்றுமிக துடித்துப் போனான்

ஒருவாரம் பெரியண்ணன் காய்ச்சல் கண்டு
 ஓய்ந்துபோய் சத்திரத்தில் படுத்து விட்டான்
 இருநாட்கள் காய்ச்சல்திக அதிக மாகி
 இயமனுடன் போராட்டம் நடத்தும் வேளை
 அரசாங்கம் இலவசமாய்க் கொடுத்த மருந்தில்
 அரைஉயிரும போனதவன் உடலோ பட்ட
 மரமாகிப் போனதவன் மகள்செவ் வந்தி
 வாடினாள் வாய்விட்டு அழுதாள் விம்மி

தனியாகப் பிச்சைக்குப் புறப்பட்டுப் போய்
 தந்தைநிலை கூறித்தான் யாசித் திட்டாள்
 கனியாத காய்பருவக் கட்டழகி லே
 கட்டுண்ட காளையரோ செவ்வந்தி மேல்
 பணிப்பார்வை வீசினர்ஆம் பாவப் பார்வை
 பசிதிர்க்க முயன்றார்கள் செவ்வந்தி யின்
 இனிப்பான சுகமறிய முடிய வில்லை
 எப்பொழுதும் தன்கற்பைக் காத்துக் கொண்டாள்

எதிர்பார்த்துக் கிடைக்காத ஏமாற்றத் தால்
 இதயத்தைக் கல்லாக்கிக் கொண்டவெறி யர்
 சதிராடும் விழியாளைத் தாமரைப் பூவை
 தனிமையிலே வளைத்தார்கள் கெடுக்கும் நோக்கில்
 மதிக்கெட்ட கும்பலிடம் மானம் காத்து
 மங்கையவள் துணிவோடு தப்பி வந்தாள்
 விதிக்கெட்ட பெண்பிச்சைக் காரி என்றால்
 வேசியெனும் சிறுநினைப்போ விதி விலக்கோ

கற்புக்கு விலைகேட்டுக் காசைக் காட்டி
 காலடியில் செவ்வந்திப் பூவைப் போடும்
 அற்பர்களுக் கிடமில்லை கிடைத்த காசை
 அரைவயிற்றுக் கஞ்சிக்கும் எடுக்க வில்லை
 சொற்பக்கா சைவைத்து மருந்து வாங்கித்
 துடிக்கின்ற அப்பனைத்தான் காக்கப் போமோ
 பொற்புக்கு மதிப்பளிக்கப் போய் ஓர் உயிர்
 போவதற்கு விடுவேனோ எனப் பதைத்தாள்

சத்திரத்துத் தரையினிலே படுத்தி ரூச்சு
 சற்றேனும் தூங்காத கண்களோடு
 நித்திரைக்கு முன்புவரும் நினைவுப் பேய்கள்
 நெஞ்சத்தைப் பாராண்டிடவே அழுதாள் இன்று
 எ னையோ அலைச்சல்ஆனால் பிச்சை போட
 இரக்கமுள மனிதர்களோ இல்லை மேனி
 மெத்தைக்குப் பணத்தானை வாரி வீசும்
 வீணர்களைப் பார்த்ததுதான் மிச்சம் மிச்சம்

அப்பனுட லைமெதுவாய்த் தொட்டுப் பார்த்தாள்
 அனல்வீசும் நெருப்புக்கு நெருப்பை வைத்து
 கொப்பளிக்கும் பெருஞ்சூடும் பிதற்றல் ஒலியும்
 கூடியது பயத்தோடு அப்பன் உயிரை
 எப்படித்தான் காப்பேனோ பணம் வேண்டுமே
 எனநினைந்து ஆலமரத் தோரம் வந்தாள்
 சப்பென்று போனதவன் உணர்வுகளெல் லாம்
 சவம் போல நின்றிருந்தாள் மரத் தடியில்

ஆலமரப் பின்புரத்தில் இருளென்ற லும்
 அரைகுறையாய்த் தெருவிளக்கின் ஒளிஇருக் கும்
 ஆலமரத் தடியென்றால் தவறு என்னும்
 ஆலம்விறைத் துடற்பசித்தீர்க் கும்இடம் அது
 ஆலமரத் தடியாரை விட்டு வைத்தது
 ஐவர்செவ் வந்தியை முற்றுகை இட்டனர்
 சிலரீழந் தைம்பதுரு பாய்கள் சேர்த்து
 தேடிவந்தாள் பெற்றவனோ செத்துக் கிடந்தான்.

நினைவு வளர்ச்சிக்கு

வாழ்த்துகள்

விஜயலட்சுமி ஸ்டோர்ஸ்
பீடவை வியாபாரிகள்
கொஸ்லந்த.

சிறுகதை

“அவள் காத்து நின்ற ஒரு கணத்தில் என் பக்கம் பார்த்தது போல் இருக்கிறது. உதட்டைக் கடித்துக்கொள்ளுகிறாள்.....”

முட்டம்

—தொ. சிக்கன்ராஜ்—

மூன்று பஸ் வண்டிகள் வந்து அங்க சந்திப்பைக் கடந்து விட்டன. இன்னும் அந்த பஸ் வரவில்லை.

அந்த முச்சந்திக்கு ஒரு புறமாக இருக்கும் கட்டிடத்தின் மாடியிலிருக்கும் ஒரு அலுவலகத்திலிருந்து வாரே அந்த பஸ்ஸைத்தான் நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றேன். அது இன்னும் வரவில்லை.

காலை வேளைக்குரிய பரபரப்பு தான் அதுவும் அந்த நகரத்தின் பிரதான சந்தியென்றால் பார்க்க வேண்டியதில்லை அந்த பரபரப்பில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு நோக்கம் வாழ்க்கையின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்காக பெரிபவர்களும், வளர்ந்தவர் களும் தத்தமது வேலைத் தலங்களை நோக்கி ஒடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நான் ஒன்றையும் நோக்கிப்போக வில்லை அந்த வேளையில் எனக்கு எதையும் நோக்கிப் போகும் பரபரப்பும் இல்லை; பட்டப்படியில்லை.

ஓ..... அந்த வேளையில் என் மனசுக்குத்தான் பரபரப்பு .. பட்டப்படி எல்லாமே ஏனென்று தான் புரியவில்லை

அவள் இனி அந்த பஸ்ஸில் தான் வருவாள் அவளை நினைக்கிற போது எனது மனசுக்கு ஏதோ ஒரு இனிமை பூங்கிறது அந்த இனிமையில் எனது எண்ணங்கள் விரிந்து படர்ந்து இனிமைபான கனவுகளாக மலர்கின்றது.

ஒரு நாளில் மலர்ந்து மறுநாளில் மடிந்து உதிர்ந்து போவது போல் அந்த கனவுகள் மலர்ந்து அழிந்து புதுப்புது மலர்களாக மலர்ந்து உள்ளத்தை உவகையில் ஆழ்த்துகிறது. அந்த இனிய வேளையில் மனம் தவியாப் தவிக்கிறது

அந்த பஸ் வந்துவிட்டது

மனம் பட்டபக்க கண்கள் விரிய நோக்குகிறேன். பஸ் நிற்கிறது, கல்லூரி மாணவ மாணவிகள் தான் இறங்குகிறார்கள். அதோ அவளும் இறங்கிவிட்டாள்

எனக்கு சிரிப்பு வந்துவிடுகின்றது எங்கே நான் சிரிப்பதை அவள் பார்த்து ஏதும் நினைத்துக்கொள்வாளோ என்று நினைத்து மனம் வாடுகிறது.

அவள் சந்திப்பைக் கடந்து வலப் புறமாகப் போக வேண்டும். அதற்குள் ஒரு கார் எதிர்படுகின்றது. அவள் அப் படியே நிழல்கின்றாள் இடது கையில் புத்தகங்களும், வலது கையில் குடையுமாக கார் கடந்து போகும் வரை காத்திருக்கிறாள். உயர்ந்தாற் போன்ற தோற்றமுடையவன். குட்டையான இரட்டை ஜடைகள் போட்டிருக்கிறாள் மா நிறத்தைவிட கொஞ்சம் குறைவுதான் இருந்தும் ஏதோ ஒன்று அவள் முகத்திற்கு கவர்ச்சியூட்டிக் கொண்டிருந்தது. அது அவளது வெண்மை நிற புத்த உதடா அல்லது நெற்றியில் படர்ந்த பருக்களா? எனக்குப் புரியவில்லை

அவள் காத்து நின்ற ஒரு கணத்தில் தன் மேற்பார்வையால் என் பக்கம்

பார்த்தது போல இருக்கிறது. உதட்டை கடித்துக் கொள்கிறாள்.

கார் கடந்துவிடுகின்றது

அவள் குனிந்த தலையோடு சந்தியின் குறுக்காக - எதிராக வந்து வலப் புறமாகப் போய்விடுகிறாள்

அவள் உதட்டைக் கடித்துக்கொண்டு போவதைப் பார்த்து எனக்கு சிரிப்பு வருகிறது. அடக்க முடியாமல் நகைத்துக்கொள்கிறேன்.

“என்னு இந்த நேரத்தில் அதுவும் கீழே பார்த்துக்கிட்டு சிரிக்கப் பட்டே” என் நண்பர் இடுக்காகக் கேட்டார்

“என்னவோ ஒரு நினைப்பு வந்தது; சிரித்துவிட்டேன்” என்றேன். “என்ன நினைப்போ?”

“இல்லை..... வள்ளுவர் சொன்னாரே நோக்குங்கால் தலை குவிந்தாள், நோக்காக்கால் நோக்கி அக மகிழ்ந்தாள் என்று; அதை நினைச்சுக்கிட்டேன். அது தான் சிரித்துவிட்டேன்” என்று இன்னும் சிரித்தேன்.

“ஓ.....ஓ..... இப்ப புரியுது. என்னு இந்த சிரிப்புக்கு காரணமுனு; அது ஏன் இப்ப வந்ததுனு கல்லா சிரிங்கோ” அவரும் சிரித்துக்கொண்டார்

கொஞ்ச நாட்களாக அவருக்கும் தெரியும் வார விடுமுறையில் வீட்டுக்கு வருகிற வேளையெல்லாம் வாரத்தின் முதல் நாளோ, இரண்டாம் நாளோ நான் இங்கு வருவது எப்போதோ அப்போது அவளை நான் பார்க்காமல் போவதில்லை என்று.

“என்னய்யா உமக்கு பைத்தியம் பிடித்து விட்டதோ” என்று கூட என் நண்பர் கேட்பார். உண்மைதான். எனக்கு பைத்தியமாதான் பிடித்திருக்குமோ? நான் ஏன் அவளைப் பார்க்க வேண்டும்? துடித்து மனம் குழப்ப வேண்டும்?

நானும் தான் ஒரு வருடமாக அவளைப் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறேன் எனக்கு இன்றும் நினைவு இருக்கிறது. அன்றைக்கு திபாவளிக்கோ, பொங்கலுக்கோ முந்திய நாளைக் இருக்கும்; கண்டியிலிருந்து வீட்டுக்கு வந்து கொண்டிருந்தேன் இடையில் அவளும், அவள் அம்மா, அக்கா, தம்பி தங்கையா நான் இருக்க வேண்டும்- அனைவரும் நான் வந்த பஸ்ஸில் ஏறினார்கள். பஸ்ஸில் கூட்டமாக இருந்தது அவளுடைய அம்மாவுக்கு உட்கார இடம் விட்டதாக ரூபகம்

பிறகு தான் அவள் அந்தக்கல் லூரியில் படிப்பது தெரிந்தது. அதன் பின்னால் பல தடவை அவளைப்பார்த்திருக்கின்றேன். பிறகு தான் கூர்ந்து பார்க்க ஆரம்பித்தேன். அப்படி நான் அவளைக் கூர்ந்து பார்க்க முயலாவிட்டாலும் ஏதோ ஒன்று அடிக்கடி பார்க்கத் துண்டுகிறது. என் முன் எதிர்படும் சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் நான் அவளை நோக்குகிறேன் அவளும் என்னை நோக்குகிறாள். ஆனால் அவள் நோக்கு பொருள் பதிந்த நோட்டமா அல்லது வெறுமையோக்கில் பார்க்கின்ற பார்வையா என்றுதான் புரியவில்லை. என் அறிவு குன்யமானது.

இந்த குன்யத்தில் கூட அவளை அடிக்கடி பார்க்க மனசுக்கு தோன்றுகிறது, துடிக்கிறது.

இருந்தும் அவளை நெருங்க வேண்டும் என்ற பாவனையில் - அவள் என்னை நோக்கி எதையோ புரிந்து கொள்ள வேண்டும். என்ற ஓர் அற்ப ஆசையில் அவளைப் பார்க்க வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்.....!

ஒரு நாள் அவள் போகின்ற அதே பஸ்ஸில் நானும் போய்கொண்டிருந்தேன்

இடையில் பஸ் யந்திரத்தில் ஏதோ கோளாறு, நின்று விட்டது. அந்த நேரத்தில் வழியில் வேறு பஸ் இல்லை கொஞ்சதூரம் போனால் வேறு ஒரு வழியிலிருந்து வரும் பஸ் ஒன்று கிடைக்கும்

எல்லாருங் இறங்கி நடந்தார்கள் அவனும் தன் பள்ளித் தோழிகளுடன் நடந்து கொண்டிருந்தான். நானும், எனக்கு பஸ்ஸில் கதைப்பதற்கு வாய்த்த ஒருவருடன் தொடர்ந்தேன்.

கொஞ்ச தூரத்தான் போயிருப்போம் அதற்குள் அந்த வழியாக வந்த ஒரு காரில் அவர்கள் ஏறிவிட்டார்கள்,

அவள் அந்தக் காரில் போனது எனக்கு எதையோகையில் பிடித்துவிட்டு விட்ட ஏமாற்றம். கார்க்காரனை கருவிக் கொண்டேன். எனக்கு எரிச்சலாக இருந்தது.

இப்படி எத்தனையோ நிகழ்ச்சிகள் எனக்குள் அரங்கேறிய ஊமை நாடகங்கள்

இந்த நாடகங்களில் நான் மாத்திரம் தான் நடிகனே என்று எனக்குப் படுகிறது, அதுவும் ஊமை வேடம் தாங்கிய நடப்பு

இந்த நாடகத்தை நான் ஏன் நடத்தவேண்டும்? இதில் நான் ஏன் அவதூறு வேண்டும்? எங்கெங்கோ போகிறேன்; வருகிறேன். யார்யாரோடோ பேசுகிறேன்; பழகுகிறேன் அப்போது எல்லாம் ஏற்படாத சலனமா?

இருந்தும் எனக்குள் அடக்க முடியாத ஒரு துடிப்பு. அவளை அடிக்கடி பார்க்கவேண்டும் என்ற மன அரிப்புகடைசியாக அன்று மாலை நான் கண்டிக்குத் திரும்பவில்லை. என்றாலும் அவளை பார்க்கவேண்டுமென்று பஸ் நிலையத்திற்கு சென்றேன் மழை "சோ" வென்று பெய்து கொண்டிருந்தது

அந்த பஸ் நின்று கொண்டிருந்தது. பஸ்ஸில் பிரயாணிகள் அடைத்

துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். வெளியில் பெய்யும் மழை மூட்டத்தாலும், உள்ளே எழுந்து அலைமோதும் சுவாச மூட்டத்தாலும், பஸ் வண்டியின் கண்ணாடிகள் எல்லாம் மங்கலாகத் தெரிகின்றன. அதனால் அவள் உள்ளே இருக்கின்றாளா இல்லையா என்று தெரியவில்லை, அநேகமாக அந்த பஸ்ஸில் தான் ஏறியிருக்கவேண்டும்.

அதிலும் ஒரு சந்தேகம் மழை அதிகமாக கொட்டியதால் வரசுணங்கியிருப்பாளோ என்று ஓடுகிற நேரத்தை இழுத்துப் பிடிக்க வேண்டும் என்பது போல காத்து நின்றேன். நேரம் செல்ல அந்த பஸ்ஸும் போய்விடுகிறது. அவளும் போயிருப்பாள். அதற்கு பின்னாலும் கொஞ்சநேரம் காத்து நின்றேன் அவளை காணவில்லை.

அவளை பார்க்க முடியாத ஏமாற்றம் உள்ளத்தில் எதையோ ஏற்றி வைத்து சுமப்பது போல மனம் அழுந்தியது. இத்தனைக்கும் அவளுக்குப், எனக்கும் அப்படி ஒன்றும் இல்லை. அவளை நான் காணும் வேளையில் என்னைப் பார்க்கிறேன், நான் அவளை நோக்குகிறேன். அவளது பார்வையின் பொருள் புரியவில்லை. பொருள் இருப்பதாகவும் தெரியவில்லை ஆனால் மனம் என்னவோ பணி மூட்டத்திற்குள் ஆழ்ந்து கிடக்கிற சோலைகள் நிறைந்த பரந்த வெளிமாதிரி குழம்புகிறது. மனசில் ஏதோ ஒரு மூட்டம்.

அந்த மூட்டத்தில் கடைசியாக அன்று அவளை காணாத ஏமாற்றம், ஏமாற்றத்தால் மனசுக்கு தவிப்பாக இருந்தது. அதிலே ஒரு ஆறுதல்-அடுத்த வாரம் பார்க்கலாம் என்று.

எனக்கு என்னதான் நடந்தது அது தான் புரியவில்லை +

புள்ளி ரவிக்கைக்காரி
புளியங்கொட்டை சேலைக்காரி
புள்ளி ரவிக்கையிலே
வில்லா வளையிரேண்டி.

வெள்ளவாயா மக்களுக்கோர் அரிய சந்தர்ப்பம்

குழந்தைகளின் பிறந்த தினம்
திருமணம்
லைசன்ஸ்
அறிமுக அட்டை
குடும்பம்

இவைகளை நல்லமுறையில் படம் பிடித்துக் கொள்ளவேண்டுமா?

சிறந்த முறையில் படம் பிரேம் செய்து கொள்ளவேண்டுமா?
நாடுங்கள்!

கனகா போட்டோ

C. W. E. மேல் மாடி
வெள்ளவாயா.

நறுமணமிக்க

ஜோதிமலர்
பரிசு பத்திகளுக்கும்

வெண்மைக்கு வெண்மை தரும்

9 ஸ்டார் சோப்

ஆகிய வற்றிற்கும் நாடுங்கள்

ஊவா நெசனல் இன்டஸ்றீஸ்,

23, பதுமூட்டிய,
பதுளை.

கலா இன்டஸ்ட்ரீஸ்

வெளிமடை .

உங்களுக்குத் தேவையான ஜாம் வகைகள்,
பழரசவகைகள், பற்பொடி, வர்ணப் பொட்டு
கள், முதலுதவி, மருந்துகள் ஆகியவைகட்கு
எங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

ரீகல், ஹேமபால முனிதாச மாவத்தை,
வெளிமடை.

எதிர்பாருங்கள்!

ஸ்கேவா ஸ்டேஜ்

கலைக்குழுவினர் அளிக்கும்

முதல் நாடகம்

“மெ மு கு வ ர் த் தி”

பூஞ்சிட்டு

நினைவு இளைஞர் வட்டம்

தொகுத்தளிப்பவர்:- கே. கந்தசாமி

அன்புடையீர்!

கதை, கட்டுரை, கவிதை எழுதும் இளம் எழுத்தாளர்
களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட பயிற்சிக் களமே இந்த பூஞ்சிட்டு
பகுதி. எழுதத் துடிப்பவர்கள் துணிந்து இ ந் த ப் பகுதிக்கு
எழுதலாம். ஆ ர ம் ப த் தி ல் கு றை ந் த பக்கங்களுடனேயே
பூஞ்சிட்டு வெளிவரும். நான்கு பக்கங்கள் மாத்திரமே இதற்
காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, நீங்கள் எழுதும் லிடயங்
கள் புல்ஸ்கெப் தா ளி ல் ஒருபக்கத்துக்குள்ளேயே அடங்க
வேண்டுமென வேண்டுகிறேன். சின்னச் சின்ன கவிதைகளாக
எழுதுங்கள்.

அடுத்த பூஞ்சிட்டு பல பரிசுத்திட்டங்களுடன்
வெளிவரும்.

“வணக்கம்”

“பூஞ்சிட்டு”

நினைவு இளைஞர் வட்டம்,

31, வலஸ்பெத்தை,

பண்டாரவளை .

அஞ்சுவிரல் மோதிரமாம்
ஆறுபிள்ளை யோசனையாம்
கொஞ்ச புத்தி காரியோட
கூடினது மோசமடி.

அந்தலயம் இந்தலயம்
அடுத்ததொரு தொங்கலயம்
தொங்கலயத்துப் பெண்ணே
சொக்குதடி என் மனசு

காதல் க [ன்] னி

கன்னத்திற் பொட்டிட்டு மின்னிடும் உன்முகம்
காதல் கனியாச்சு — தினங்
காணுங் கனவாச்சு — உன்றன்
வண்ணத்தைக் கண்டுயிர் வாடி மயங்கிநான்
என்னத்தைச் செய்திடுவேன் — கண்ணை
கன்னத்தைக் காட்டிடுவாய்

பட்டுடல் கொண்டநின் பவளச் செவ்வாயினில்
முத்துக்கள் கண்டேனடி — ஒரு
முத்தமும் தந்தேனடி — இதை
எட்டுத்திக்கு முள்ள ஆடவர் கேட்டிடில்
ஏங்கி மடிந்திடுவர் — இதைநீ
பாங்கிக்குக் கூறிடுவாய்.

அன்ன நடையென உன்றடை ஒப்பிடில்
அன்னமும் வெட்கிடுமே — இதை
இன்னம் அறிந்திலயோ — புகழ்
வண்ணமதி யுன்றன் பின்னடை கண்டபின்
அன்னமும் கற்றதடி — இதை
முன்னரே நானறிவேன்

தண்டை ஒலியுடன் கெண்டை ஒளிவர
சதிரும் ஆடுதடி — உள்ளம்
புதிரும் போடுதடி — நீயும்
பண்டைத்தமிழ் தந்த காதற் சுவைதனை
படித்துப் பார்த்ததுண்டோ — வராய்
நடித்துப் பார்த்திடுவோம்.

அறிமுகம்:- “மாத்தனை செல்லம்”

காளே கருப்புக்காளே
கண்ணாடி மயிலக்காளே
சூலம்போட்ட முரட்டுக்காளே
சுத்துதடி வேலிப்பக்கம்

தொழில்

செல்வி:- ரோசா. கொஸ்லந்தை

உலகிலே தோன்றிய மக்கள் அனைவரும் கடைப் பிடிக்கவேண்டிய ஒரு இலக்கு சிறுவரோ, வயோதிபரோ எவரைப் பார்த்தாலும் இத்தொழிலினால் இணைக்கப்பட்டவராக இருக்கின்றனர். விஷேடமாக தற்காலத்தே நாம் பார்க்கும் போது எல்லோருடைய வாழ்க்கையிலும் வாயிலும் தோன்றுவது தொழிலைப் பற்றிய பேச்சு வார்த்தைகள் தான். ஒரு மனிதனுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்துவதும், தாழ்த்துவதும் தொழிலே.

சேக்ஸ்பியர் என்னும் சிறந்த ஞானியார் தொழிலைப்பற்றி கூறும் போது, சிலர் தொழிலைத்தேடித் தேடி அலைகின்றனர் வேறுசிலர் வில்லங்கமாவே தொழிலைத் சுமத்தப்படுகின்றனர். இன்னுள் சிலர் தொழிலைத் துறக்க நினைக்கின்றனர் என்று கூறுகின்றார். ஆம்! இதன் கருத்தென்ன? இதனால் நாம் உணர்ந்து கொள்வதென்ன? இதுஎவ்வகையில் நமக்கு உதவுகின்றது என்பதை நாம் நன்கு கவனிக்க வேண்டும். மனிதனுடைய வாழ்க்கையிலே இன்பத்தையும் துன்பத்தைக் கொடுப்பது தொழிலே.

சாதாரண வாழ்க்கையிலே இன்று எத்தனையோ ஆயிரக் கணக்கான வாலிபர்களும், யுவதிகளும் படித்துப் பட்டம் பெற்றும் கூடத் தொழிலை தேடித்தேடிப் படிகளிலே ஏறி இறங்கி அலுத்த அலைந்து திரிவதை காணுகின்றோம். ஒரு தொழிலிருந்தால் அதற்கு ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள். அதை விட அதற்காக அலைந்து திரிபவர்கள் இன்னும் பலர். இப்படியாக நம் நாட்டிலே வேலை இல்லாப் பிரச்சினை தலையெடுத்துள்ளது. இதை எவ்வாறு? எப்படி இல்லாமல் செய்யலாம் என்பது எமது அரசாங்கத்திற்கேட்பட்டுள்ள தலையிடித் தற்போது இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் படித்த வாலிபர்களும், யுவதிகளும் அதிகமாக இருக்கிற படியாலயே இவ்வேலையில்லாத தண்டாட்டம் ஏற்பட்டுள்ளது. இன்றைய நிலையை நாம் பார்க்கும் போது எல்லோரும் படித்ததின் காரணமாகத் தங்களுடைய நிலைமைக்குத் தகுந்த உத்தியோகங்களை யே தேடி அலைந்து ஆயிரக்கணக்கான படிகளில் ஏறி இறங்கி தங்களது பொன்னான நேரத்தை மண்ணாக்குகிறார்கள்.

ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கையிலே சந்தோஷம், மனச்சாந்தி சமாதானம் ஆகியவை காணப்பட வேண்டுமானால் அவன் ஏதா

வது ஒரு தொழில் செய்பவனாக இருக்கவேண்டும். நாட்டின் வளர்ச்சியில் ஒவ்வொரு சிறுபாகத்தையும் ஏற்றுள்ளவர்கள் அந்நாட்டு மக்கள் ஆதலால் வேலையில்லாததிண்டாட்டம் தலை தூக்காது இருக்க ஒவ்வொரு வரும் ஏதாவது ஒரு தொழிலைக் கற்று, அத் தொழிலை செயல் முறையிலும் காட்ட வேண்டும். அப்போதுதான் நாட்டிலே அமைதி ஒழுங்கு என்பன உண்டாகும். வேலைத்தேடித் தேடி அலைந்த சிலர் வேலைகிடைக்காத விடத்து, பல தீய பாதைகளிலே இறங்குவதையும் காண்கின்றோம். கனலெடுக்கும் கள்வர்களாக, கொலைபுரியும் கொலைஞர்களாக அவர்கள் மாறுகின்றனர்

பணமில்லாதவர்கள் பணமுல்லவர்களை துன்புறுத்தித் கொலைபுரிந்து பணத்தைக் கொல்லையடிக்கின்றனர். இதனால் இவர்களுக்குத் தலைமறைந்து வாழவேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் சட்டத்துக்குப் பயப்பட வேண்டிய நிலையும் ஏற்படுகிறது. இவர்களுடைய வாழ்க்கையில் அமைதியே இல்லை ஆம்! தொழில் இல்லாதவனுடைய வாழ்க்கையில் அமைதியில்லை எனவே ஒரு வன் தனனை தீயபாதைகளிலிருந்து காத்துக்கொள்ள தனது வாழ்க்கையை சீரான முறையில் அமைக்க தொழில் உறுதுணை புரிகிறது

உத்தியோகம் புருஷ லட்சணம் என்று ஒரு முதுமொழி உண்டு ஒரு ஆணின் அழகு உத்தியோகத்திலேயே தங்கியுள்ளது ஆண்களுக்கு மட்டுமல்ல இக்கால பெண்களுக்கும் பொருந்தும் இவர்களைத் தீய வழிகளில் விட்டால் இல்லாளும் வேண்டாள்: ஈன்றெடுத்த தாயும் வேண்டாள்; ஆகவே பணம் மூல காரணம் பணத்தைப் பெறுவது தொழிலின் மூலமே

“மலைநாடு”

காவியம் போற்றும் மலைநாடு — உயர்
கலைவளம் நிரம்பிய தெம்நாடு
கடமை கட்டுப் பாடுகளும்
கண்ணியமும் நிறைந் திடும்நாடு

தமிழை வழர்ப்பது மலைநாடு — பல
தாவரம் விளைப்பது எம்நாடு
செந்தமிழ் சிங்களம் இருமொழியும்
சிறந்து விளங்கும் பொன்னாடு

சட்டம் திட்டம் தீட்டிடுவார் — பொது
சமாதானத்தைக் கடைபிடிப் பார்
சண்டை போட்டுப் பகைத்தாலும்
சமரசமாய் ஒன்று கூடிடுவார்

அறிமுகம்:- வ. விஸ்வநாதன்

நம்மைப் பற்றி

மெரினா. மனோகர்

“ஈழநாடு இயற்கை எழில் கொஞ்சம் அழகான நாடு. இம்முறை பருவகால விடுமுறைக்கு இலங்கை சென்று அழகுக் காட்சிகளை கண்டு மணங்ளித்து வரவேண்டும்”

இப்படியெல்லாம் நமது நாட்டைப்பற்றி வெளிநாடுகளில் புகழ்ந்து பேசிக் கொள்கின்றார்கள். பேசுவதோடு மட்டுமல்ல ஆயிரக்கணக்கில் பணத்தை விரயமாக்கிக் கொண்டு இங்கு வந்து இயற்கைக் காட்சிகளைக்கண்டு லயித்துக் களித்து விட்டுப் பிரிய மனமில்லாமல் போகின்றார்கள்

இலங்கையின் அழகை வர்ணிக்க ஏடே காணாது. மலைக் காட்சிகள், கல்கிசை, திருக்கோணமலையின் கடற்கரை—ஏழு வெண்ணீர்க்கிணறுகள், பேராதனைத் தாலரத் தோட்டம், யால வனவிலங்குப் பகுதி, மட்டு நகர் கீரோட்டம்—வயல் வெளி, இப்படி அனேகம் உள. இவைகளைப்பற்றி எம்மை கேட்டால் ஒன்றுமே தெரியாது. தெரிந்தாலும் பெருமையாகப் பேசமாட்டோம். ஆனால், வெளிநாட்டவர்களோ இலங்கையில் என்னென்ன எந்தெந்தப்பகுதியில் இருக்கின்றன என்பதை நன்றாக அறிந்து வைத்திருக்கின்றார்கள்.

அப்படிப்பட்ட இயற்கைக் காட்சிகளில் ஒன்று தான் கொஸ்லாந்தைக்கு மிக அருகில் உள்ள தியலும நீர்வீழ்ச்சி. இந்த அருவியின் பெருமை பற்றி கொஸ்லாந்தை வாசிகளுக்கு நன்றாகத் தெரியாது. இலங்கையின் மிக உயர்ந்த அழகான அருவி தியலும அருவியே. இதை வெளிநாட்டவர் நன்றாகத் தெரிந்து வைத்துக்கொண்டு இங்கு வரும்போது கண்டுகளித்துப் புகைப்படமெடுத்துக்கொண்டு போய் வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டுப் பெருமைப்படுகின்றார்கள்.

ஆனால், நம்நாட்டின் பெருமை நமக்கே தெரிவதில்லை- இது போல் மனிதருள்ளும் பலர் இருக்கின்றார்கள். பிறரைப்பற்றியும் பிறஇடங்களைப்பற்றியும் பேசிப் பொழுதை கழிப்பார்கள் நம்மருகில் இருக்கும் பெருமை வாய்ந்த இடங்களையும் திறமை வாய்ந்தவர்களையும் பற்றிப் பேச பொருமைப் படுவார்கள். இக்கரை மாட்டிற்கு அக்கரைப் பச்சை என்பது போல இனியாவது நம்மைப்பற்றியும், நமது சுற்றாடலில் உள்ளவர்களைப்பற்றியும், நமது நாட்டைப்பற்றியும் பேசி பெருமை கொள்வோமாக.

நோயற்ற வாழ்வு பெற ஒரு சந்தர்ப்பம்
உயர்ந்த அரய் மருந்துகள்!
குறைந்த கட்டணம்

சிகிச்சைக்காக இரவு - பகல் எந்நேரத்
தீவும் தயார் நிலையில் காத்திருக்கிறது

ஒருமுறை விஜயம் செய்து சிகிச்சை பெற்று
பாருங்கள்

மக்கள் டிஸ்பென்சரி

கொஸ்லாந்தை .

அறிவுக்கு விருந்து தரும் நூல்கள், நாவல், பாட்டுப்புத்த
கங்கள், பத்திரிகைகள் தேவையானால் அன்புடன் அழைக்
கின்றது.

“திருமகன்ஸ்”

காய்கறி விதைகள், மருந்துச்சாமான்கள், மணிச்சாமான்கள்
ஆகியவைகளை நியாய விலையில் பெற்றுக்கொள்ள

“திருமகன்ஸ்”

அறிவைப்பெற அனைவரையும் அன்புடன்
அழைக்கின்றது

“திருமகன்ஸ்”

கொஸ்லாந்தை

மக்கள் தேவையே!

எங்கள் சேவை!

**எண்ணாண் உடம்பிற்கு
சிரசே பிரதானம்**

நாளுக்கு நாள் நாகர்கம் வளர்ந்து வரும்
இவ்வேலையில் உங்கள் கேசம் அழகு மிளிர்
வேண்டாமா?

சிறந்த கலைஞர்களிடம் முடியை திருத்திக் கொள்ளுங்கள்.

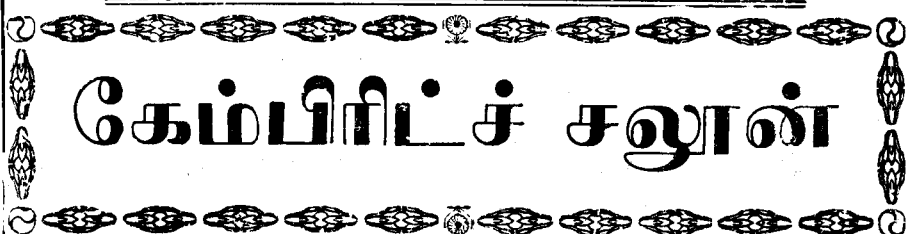
பசறையில் முடி திருத்துவதற்கு சிறந்த, உகந்த இடம்

கேம்பிரிட்ச் சலூன் -

நாடுங்கள்!

சிறந்த பல கலைஞர்களை கொண்ட என். வீரையா
சகோதரர்களின்

கேம்பிரிட்ச் சலூன்

[பெட்ரோல் செட்டுக்கு முன்னால்]

270, பிரதான வீதி - பசறை.

மெட்றறிசெட் ரேடியோக்
களை டிரான்சிஸ்டர்
ரேடியோவாக சிறந்த
முறையில் மாற்றம்
(CONVERD) செய்து
கொள்ளவேண்டுமா?

தெளிவாகக் கேட்கக்கூடிய
முறையில் திறமையாக,
ரேடியோக்களை மெயின் செட்
டாக மாற்றம் (CONVERD)
செய்துகொள்ள வேண்டுமா?

எல்லாவிதமான ரேடியோக்களையும் தல்ல முறையில்
படித்து பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமா?
அனைத்திற்கும் சிறந்த இடம்

மெரினா ரேடியோ
இன்ஜினியரிங்
கோஸ்வாந்தை.

குறிஞ்சிப்பண்ணைக்காக 31, வலம்பெத்தை பண்டாரங்களை விற்பனையில்
ஏ-எஸ்-காந்தமணி அவர்களால் பரகை ஜோதி அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளி
பிடப்பட்டது